

[REDACTED] . [REDACTED]

From: [REDACTED]
Sent: dinsdag 15 oktober 2013 14:44
To: [REDACTED] = [REDACTED]
Subject: Criminaliteitsbestrijding binnen de particuliere sector

Importance: High
Sensitivity: Confidential

[REDACTED]

Hopelijk heb je ondanks de drukte een gaatje om aandacht te besteden aan onderstaande vraag.

Bij de banken leven grote zorgen over de mogelijkheden om criminaliteit te bestrijden onder de komende Data Protectie Verordening. Met name door beperkingen aan het gebruik van strafrechtelijke gegevens

Zoals je weet is die activiteit voor Nederland nu naast art. 8f Wbp gebaseerd op art. 22 Wbp dat is weer gebaseerd op art. 8 lid 5 van Richtlijn 95/46. De banken hebben hun fraudeprotocol daarop gebaseerd met een voorafgaand onderzoek van het Cbp als extra-waarborg.

In de laatste compromis amendementen [met name op art.9-2(j)] (maar ook in de conceptverordening zelf) is de delegatieruimte op het oog strikter geformuleerd dan in art. 8 lid 5 van 95/46. De bijbehorende recital 42 uit de conceptverordening is wat soepeler maar zal vermoedelijk moeten wijken voor tekst van de verordening zelf. Mogelijk is dit punt in Brussel aan de aandacht ontschoten.

Dit leidt tot 3 vragen:

1. Biedt art. 9-2(j) van de verordening voldoende ruimte voor de Nederlandse overheid om een regeling zoals 22 Wbp te creëren?
2. Zo nee: wat kunnen we nog doen om die ruimte alsnog te creëren?
3. Zo ja: hoe kunnen we bewerkstelligen dat een dergelijke regeling in Nederland daadwerkelijk tot stand komt.

Voor jouw convenience sluit ik kopieën van de relevante compromisteksten en van Richtlijn 95/46 bij.

Ik ben uiteraard bereid om al dan niet via andere kanalen met je van gedachten te wisselen.

Met vriendelijke groet,

[REDACTED]

[REDACTED]

Adjunctdirecteur JZ retail

[REDACTED]
[REDACTED]

Rabobank Nederland
Juridische Zaken Retail, UC-T 04.22
Postbus 17100
3500HG Utrecht